

ikke afhjælpes, forinden Stiftsøvrighedens eller Ministeriets Approbation af Synsforretningen foreligger.

Den i foranstaaende § 43 givne Regel, hvorefter Menighedsraadets Samtykke udkræves til Salg af Jord, ændrer Bestemmelsen i Loven af 4. Oktober 1919 om Salg af Præstegaardsjorder til Husmandsbrug; den er optaget efter det kirkelige Udvalgs Forslag, og det udtales i Bemærkningerne til Lovforslaget: »Det vil være kendt, at den anførte Lov har vakt en Del Misstemning i Menighederne, idet det er blevet anført, at der ved Lovens Bestemmelser er gjort et Indgreb i Menighedernes Rettigheder, og navnlig vilde det i de sønderjydske Landsdele føles som en Uret, hvis Menighedens dér anerkendte Ret over Præstegaardsjorderne skulde betages dem. Naar Ministeriet har ment at burde følge det fra langt den største Del af det kirkelige Udvalgs Medlemmer (kun 2 Medlemmer har udtalt sig imod denne Bestemmelse) stillede Forslag, skyldes det tillige, at man maa anse det som et naturligt Led i de i Lovforslaget indeholdte Bestemmelser, hvorefter Menighederne skal have det økonomiske Ansvar for Præstegaardens Drift, at Menighedsraadene faar mere Indflydelse paa Spørgsmaalet om, hvor meget Jord der skal blive ved Præstegaarden, end den nuværende Ordning hjemler dem, og Ministeriet gaar ud fra, at der i Menighederne vil være Forstaaelse af det ønskelige i, at den Adgang til at skaffe Jord til Husmandsbrug fra Præstegaardene, som aabnedes ved Loven af 4. Oktober 1919, ikke begrænses mere, end det anses for nødvendigt af Hensyn til Embedernes eget Tarv, og at det ikke vil møde Modstand i Menighedsraadene, at de store Præstegaarde udstykkes.« (Om Stillingen hertil indenfor Folketingsudvalget, se nedenfor).

Bestemmelserne om Godtgørelse for Befordring svarer til de tidligere, ved Loven af 1. April 1921 fastsatte, ligesom Reglerne om Stedstillæg, Dyrtidstillæg, Konjunkturtillæg samt Efterindtægt er uforandrede. Ligeledes er Bestemmelserne om Pension og Naadensaar uforandrede. Af det kirkelige Udvalg var stillet Forslag om forskellige i Bemærkningerne til Lovforslaget refererede Ændringer, men Ministeriet mente ikke at kunne følge Forslagene. For Embederne i de sønderjydske Landsdele, for hvilke Ordningen ikke gælder, fastsættes følgende: Præster i de sønderjydske Landsdele, som forbliver udenfor Lønningsordningen, og Enker efter disse faar Ret til at oppebære Pension efter denne Lovs Regler, dog ikke ud over, hvad der vilde have tilkommet dem, saafremt Embedet havde været lønnet efter § 3. For de sønderjydske Landsdeles Vedkommende fastsættes fra 1. Juli 1920 at regne, indtil en endelig Ordning af Mellemværendet med Præsternes Pensionskasse og Enke- og Vajsefondet har fundet Sted, de Bidrag, som Sognekirkekasserne efter de hidtil gældende